

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **Z. P.**, bytem Š. 17, P., přechodně Ubytovna Mirga, Dluhonská 94, Přerov, zast. JUDr. Vratislavem Klimentem, advokátem se sídlem v Přerově, Dr. Skaláka 10, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem v Praze, Na Poříčním právu 1, **o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 6. 10. 2011, č. j. KUOK 111236/2011, sp. zn. KÚOK/101651/2011/OSV-SP/7204, ve věci doplatku na bydlení,**

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci JUDr. Vratislavu Klimentovi **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 1.936 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí označeného shora, kterým právní předchůdce žalovaného zamítl námitky proti

rozhodnutí Magistrátu města Přerov ze dne 19. 8. 2011, č.j. HN/116346/2011, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ukončeného rozhodnutím Magistrátu města Přerova ze dne 1. 12. 2010, č.j. 7170/2011/PRR, o odnětí doplatku na bydlení.

[2] Žalobce namítal, že v řízení nebyly vzaty v úvahu staronové skutečnosti, doložené i svědecky a důkazně, které svědčí ve prospěch žalobce a změně k výplatě dávek dříve nepřiznaných. Jmenovitě to bylo za dobu od ledna 2011 do 25. 5. 2011. Žalobce dne 29. 7. 2011 podal návrh na obnovu řízení a podnět k přezkumu. Žalobce uvedl, že obdržené částky musel použít k umoření dluhů, které vznikly vinou státních orgánů, neboť mu dlouhodobě vůbec neposkytovaly žádné dávky k obživě i bydlení, nárokové, a tak vznikl dluh. Vše bylo použito k obživě a bydlení a částka nepokryla ani celý dluh. Žalobce nedostával žádné dávky nejméně 4 roky i déle a manželka asi 11 měsíců, když čekala na důchod. Na tyto dávky měl žalobce ze zákona nárok. Rodina žalobce byla vystavena nouzi a tísní a žalovaný neměl zájem toto řešit a byl nečinný. V doplnění žaloby žalobce upřesnil, že žalobu podal proti žalobou napadenému shora citovanému rozhodnutí. Návrh na přezkum rozhodnutí byl žalovaným odmítnut sdělením ze dne 20. 7. 2011. Dne 29. 7. 2011 žalobce podal žádost o obnovu řízení, jejíž důvody spatřoval v tom, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které žalobce nemohl v původním řízení uplatnit. Důvody obnovy spatřoval žalobce v tom, že bylo doloženo, že obdržená částka doplatku důchodu, předložená v prosinci 2010, nebyla orgánem pomoci v hmotné nouzi vzata v úvahu a v řízení zahrnuta ta skutečnost, že v předešlé době nebyla u žalobce poskytována žádná sociální pomoc po dobu asi 18 měsíců a u manželky žalobce po dobu asi sedmi měsíců. Dne 19. 8. 2011 byly Magistrátem města Přerova, odborem sociálních dávek a školství, obě žádosti zamítnuty. Dne 19. 8. 2011 žalobce prostřednictvím původního žalovaného žádal, aby žalovaný učinil opatření proti nečinnosti, ale již 23. 8. 2011 byl vyrozuměn, že odbor rodiny a dávkových systémů Ministerstva práce a sociálních věcí neshledal pro toto důvody. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce 29. 8. 2011 odvolání ke Krajskému úřadu Olomouckého kraje. V obou případech původní žalovaný 6. 10. 2011 odvolání zamítnul a napadená rozhodnutí potvrdil. Žalobce má za to, že již prvními dvěma rozhodnutími Magistrátu města Přerova ze dne 25. 1. 2011 byl zkrácen na svých právech. Magistrát města Přerova sice tvrdí, že žalobce do protokolu 5. 1. 2011 požádal o odejmutí příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení, jelikož jeho manželce byla vyplacena záloha na důchod. Toto žalobce rozhodně odmítá. Pro to, aby se těchto dávek vzdal, neexistuje žádný důvod. Žalobce je těžce nemocný člověk, který nemá patřičné vzdělání a který ani pracovníky Magistrátu města Přerova nebyl řádně poučen o následcích své výpovědi, která mu v podstatě byla vložena do úst. V daném období byl žalobce nemocen, byl pod vlivem silných léků a ani nebyl schopen racionálně uvažovat a tudíž se efektivně bránit. Co se týče tzv. fikce doručení, tak v tomto případě objektivně nebylo možné, díky jeho zhoršenému stavu, aby si toto rozhodnutí převzal, což rovněž správnímu úřadu namítal a žádal o prominutí lhůty, nicméně ani v tomto mu nebylo vyhověno. Je třeba, aby si správní soud vyžádal lékařskou zprávu z nemocnic v Bruntále a v Ostravě, jelikož lékařské zprávy, které má žalobce u sebe a které již dokládal, tak ty se nepohybují v předmětném období, nicméně tak jak tak ilustrují fakt, že je člověk chatrného zdraví. Je třeba, aby tyto okolnosti byly vzaty v potaz, jakož i fakt, že v době předcházející prosinci 2010 nebyla po dobu asi 18 měsíců poskytována žalobci žádná sociální pomoc, ani jeho manželce po dobu asi sedmi měsíců. Finanční obnos ve výši 91.740 Kč, který byl manželce žalobce přiznán jakožto

doplatek důchodu za období od 12. 3. 2009 do 11. 1. 2011, na základě čehož mu byly odebrány doplatek na bydlení a příspěvek na živobytí, nepostačil ani na úhradu dluhů, které by měli z období, kdy žádnou sociální pomoc nedostávali. Dluhů, které si nadělali kvůli zajištění bydlení a stravy. Tvrzení pracovníků magistrátu, že by si měl žalobce sám dobrovolně nechat odejmout dávky, které k životu nutně potřeboval a které mu v předcházejících měsících přiznány nebyly, je proto naprosto nelogické a nepravdivé. Žalobce uplatnil všechny řádné i mimořádné opravné prostředky a napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, nezaručující mu právní jistotu a především krátcí ho na jeho právech, a proto navrhl jejich zrušení.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že původní žalovaný v napadených rozhodnutích přezkoumal správnost odvoláním napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a soulad napadeného rozhodnutí a správních řízení, která vydání rozhodnutí předcházela, s právními předpisy. Původní žalovaný se nejdříve zabýval otázkou, zda jsou dány důvody pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu. Dle názoru původního žalovaného i správního orgánu I. stupně oba dospěly, v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami k závěru, že nenastaly skutečnosti, které by mohly být důvodem pro obnovu správních řízení tak, jak je definuje § 100 odst. 1 správního řádu a současně správní orgány zjistily, že nebyla dodržena lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení ze strany žalobce. Zároveň se původní žalovaný vypořádal s jednotlivými námitkami žalobce uvedenými v odvolání. Napadená rozhodnutí obsahují náležitosti rozhodnutí v souladu s § 68 správního řádu, ve výrokové části je uvedeno řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, označení účastníka řízení, v odůvodnění rozhodnutí uvedl původní žalovaný důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka, účastník řízení byl rovněž poučen o nemožnosti se dále odvolat. Rozhodnutí původního žalovaného považuje současný žalovaný za vydaná v souladu s právem, tedy za zákonná, kdy i předložené důkazy a právní otázky byly vyhodnoceny správně.

[4] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 6. 10. 2011.

[5] Ze správního spisu krajský soud z hlediska žalobních bodů zjistil, že dne 27. 7. 2011 podal žalobce návrh na obnovu řízení ukončeného rozhodnutím původního žalovaného č.j. KUOK 82278/2011, sp. zn. KÚOK/74857/2011/OSV–SP/7204, a sp. zn. KÚOK182241/2011/OSV–SP/7204. Jako důvod žalobce uvedl, že nastaly podstatné změny v těchto řízeních a řízení vykazuje hrubé vady. Navíc nové řízení je výhodné ze zákona i pro žalobce. Podle protokolu z 10. 8. 2011 o vyjádření k podkladům rozhodnutí žalobce uvedl, že doložil, že obdržená částka doplatku důchodu, předložená v prosinci 2010, nebyla orgánem pomoci v hmotné nouzi vzata v úvahu a v řízení zahrnuta ta skutečnost, že v předešlé době nebyla u žalobce poskytována žádná sociální pomoc po dobu asi 18 měsíců a u manželky žalobce po dobu asi sedmi až osmi měsíců. Tudíž byli nuceni se zadlužit a k úhradě dluhu použili doplatek důchodu, který ještě zcela ani nepokryl vzniklé dluhy. K pojmu

„dlužná částka“ žalobce uvedl, že se jedná o zápůjčky finančních prostředků na uspokojení základních životních potřeb. Dlužné částky byly věřiteli uhrazeny v měsíci prosinci 2010.

[6] Ze záznamu správního orgánu prvního stupně ze dne 15. 8. 2011 se podává, že praktický lékař žalobce sdělil, že žalobce je jeho pacientem společně s manželkou a na dotaz, zda užívá spousty léků, které by uváděly žalobce do takového stavu, že není dlouhodobě schopen racionálního myšlení, praktický lékař uvedl, že nikoliv. Na všech opakovaných kontrolách byl žalobce vždy správně orientovaný, vše chápe a v žádném případě není jeho zdravotní stav takový, že by nebyl schopen posoudit svoje činy a nést za ně plnou odpovědnost.

[7] Rozhodnutím ze dne 19. 8. 2011 správní orgán prvního stupně zamítl žádost o obnovu řízení pravomocně ukončeného rozhodnutím č.j. 7170/2011/PRR, o odejmutí doplatku na bydlení od 1. 12. 2010. Správní orgán prvního stupně poukázal i na písemné prohlášení žalobce ze dne 30. 5. 2011, podle kterého v rámci rodinné solidarity dlužili svému tchánovi panu G. M. částku asi 91.000 Kč, kterou byli společně s manželkou nuceni si zapůjčit na zajištění základních životních potřeb, neboť ze strany státu nebyly žádné finanční prostředky dlouhodobě poskytovány. Po obdržení doplatku důchodu z České správy sociálního zabezpečení pak tento čestný dluh zaplatili. Po obdržení prostředků v prosinci 2010 již rodina žalobce nemá nic, vše použili na úhradu dluhů a zajištění výživy do dnešního dne. V protokolu z výslechu svědka G. M. ze dne 30. 5. 2011 svědek uvádí, že své dceři V. P. půjčoval každý měsíc finanční částky v rozmezí od 5.000 do 10.000 Kč na jídlo a základní osobní potřeby v předchozích 12 měsících, v době, kdy nebyli zabezpečováni dávkami pomoci v hmotné nouzi. K dnešnímu dni mu vrátili asi 80.000 Kč, a dále uvedl, že se jednalo o ústní dohodu, kdy celková částka půjčky je daleko vyšší a dcera mu musí dluh stále splácet. K tomu orgán pomoci v hmotné nouzi přihlédl v rámci nově podané žádosti o dávky pomoci v hmotné nouzi, které jsou účastníku řízení od 1. 5. 2011 poskytovány. Nelze je však zohlednit v rámci řízení o odejmutí dávky od 1. 12. 2010, neboť po obdržení finančních prostředků v měsíci prosinci nebyli manželé Pompovi osobami v hmotné nouzi. Splácení vzniklých dluhů nelze upřednostnit před uspokojováním základních osobních potřeb a nezbytných nákladů na domácnost. Řízení o odejmutí příspěvku na živobytí od 1. 12. 2010 bylo zahájeno do protokolu 5. 1. 2011, a to na návrh samotného žalobce po předložení ústřížku poštovní poukázky na částku 91.740,- Kč s datem 8. 12. 2010. Jednalo se o doplatek důchodu V. P. za období od 12. 3. 2009 do 11. 1. 2011. Do tohoto protokolu byl žalobce řádně poučen o svých právech, což potvrdil svým vlastnoručním podpisem. Dne 25. 1. 2011 vydal orgán pomoci v hmotné nouzi rozhodnutí o odejmutí příspěvku na živobytí od 1. 12. 2010. Toto rozhodnutí bylo řádně doručeno 7. 2. 2011 a právní moci nabylo 23. 2. 2011. Správní orgán prvního stupně vyhodnotil návrh žalobce na povolení obnovy řízení jako nedůvodný, protože nebyla naplněna žádná ze zákonných podmínek pro povolení obnovy řízení a nebyly předloženy žádné důkazy nebo rozhodnutí, které mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

[8] V odvolání žalobce poukázal na to, jak bylo s obdrženou částkou naloženo a dále na to, že žalobce každodenně užívá 10 až 15 prášků. Podle žalobce si správní orgán měl vyžádat znalecký posudek odborníka na obsahy léčiv z důvodu

konkretizace či množství látek v uvedených lécích, které omezují soustředění, vnímání, či toto snižují.

[9] Původní žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl ve shodě se správním orgánem I. stupně k závěru, že nenastaly skutečnosti, které jsou důvodem pro obnovu správního řízení tak, jak je definuje § 100 odst. 1 správního řádu. Dále nebyly naplněny ani podmínky § 100 odst. 2 správního řádu, tedy dodržena lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení ze strany žalobce. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyslovil, že nelze přihlídnout k dluhům, které byly z těchto získaných finančních prostředků uhrazeny, neboť dávky pomoci v hmotné nouzi nejsou k tomuto účelu určeny. Nelze zohlednit ani skutečnost, že tento dluh vznikl v době, kdy posuzované osoby nebyly zabezpečovány dávkami pomoci v hmotné nouzi, dávky pomoci v hmotné nouzi jsou určeny k saturaci aktuálních základních nezbytných potřeb osob, a to v situaci, kdy nemohou být tyto potřeby zajištěny vlastními příjmy, majetkem apod. posuzovaných osob. Námitku špatného zdravotního stavu (respektive vlivu léků na racionálnost myšlení žalobce) neshledal odvolací správní orgán důvodnou, skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že žalobce nemůže ve správním řízení vystupovat samostatně a hájit svá práva, nebyly správnímu orgánu I. stupně známy, naopak tato dávka byla odejmuta na výslovnou žádost žalobce. Objektivní překážka samostatného vystupování žalobce ve správním řízení nebyla osvědčena ani v řízení o obnově řízení (potvrzením lékaře či např. rozhodnutím soudu o omezení či zbavení žalobce způsobilosti k právním úkonům), přičemž žalobce si rovněž mohl již dříve ustanovit zplnomocněného zástupce, pokud byl přesvědčen, že není schopen úkony ve správním řízení konat sám, argumentuje-li zejména, že velké množství léků užívá dlouhodobě. Současně původní žalovaný nesdílí přesvědčení žalobce, že zdravotní stav měl být v daném řízení osvědčen znaleckým posudkem vyžádaným správním orgánem, neboť potvrzení ošetřujícím lékařem ve smyslu § 50 zákona o pomoci v hmotné nouzi považuje za dostatečný podklad pro rozhodování. Vyžadování znaleckého posudku by bylo v rozporu ze zásadami činnosti správního orgánu, zejména pak se zásadou procesní ekonomie a i účastníka řízení by zbytečně nadměrně zatěžoval. Žádnou ze skutečností uvedených v žádosti o obnovu řízení ani v doplněních nelze podřadit pod důvody § 100 odst. 1 správního řádu jako důvody pro obnovu řízení. Skutečnost týkající se nutnosti splácení dluhů rodinným příslušníkům musela být žalobci známa již v době, kdy sám navrhoval odejmout dávku pomoci v hmotné nouzi, nemůže tak jít o důkaz, který nemohl v původním řízení uplatnit. Nadto ani kdyby jej uplatnil, by nemohl mít vliv na výsledek správního řízení, neboť rozhodnutím bylo vyhověno návrhu žalobce v plném rozsahu. I v případě, pokud by řízení ve věci odejmutí dávky v pomoci v hmotné nouzi bylo zahájeno z moci úřední, tato skutečnost by neměla na rozhodnutí vliv, neboť žalobce měl získané finanční prostředky upotřebit k zabezpečení svých základních potřeb a nikoliv na úhradu dluhů. Ani skutečnost ohledně zdravotního stavu účastníka řízení není žádnou novou skutečností, kterou by nemohl uvést v původním řízení a nejde ani o skutečnost, která by mohla mít vliv na rozhodnutí, a to nejen s ohledem na již několikrát zmíněný fakt, že žalobce sám navrhl odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi, ale zejména vzhledem ke skutečnosti, že užívání léku nemůže mít vliv na hodnocení, zda osoba je osobou v hmotné nouzi či nikoliv v návaznosti na hodnocení jejích celkových sociálních a majetkových poměrů.

[10] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[11] Podle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění účinném od 1. 7. 2010, *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže*

a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo

b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,

a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

[12] Podle § 100 odst. 2 správního řádu *účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.*

[13] Podle § 100 odst. 3 správního řádu *ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.*

[14] Při rozhodování o žádosti o povolení obnovy řízení bylo proto třeba se zabývat tím, zda okolnosti, v nichž spatřuje žalobce důvody pro povolení obnovy řízení, je možné skutečně za tyto důvody považovat. Spornou otázkou proto byla otázka zákonnosti zamítnutí žádosti o obnovu řízení, nikoli zákonnosti rozhodnutí o odnětí doplatku na bydlení.

[15] I proto, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, jehož důsledkem je zásah do pravomocného správního rozhodnutí, tedy zásah do právních poměrů, které již byly autoritativně správním rozhodnutím stanoveny, je třeba pojem „dříve neznámé skutečnosti“ chápat v objektivním smyslu, tedy jako skutečnosti, které účastník správního řízení skutečně znát nemohl a nemohl je v původním řízení uplatnit. Za takové skutečnosti jsou považovány např. situace, kdy listina nebo jiná věc potřebná k provedení důkazu byla nedostupná, nebo případy, kdy důležitý svědek nebyl dosažitelný nebo dodatečně vypověděl o důležitých okolnostech, ačkoliv v původním řízení odepřel výpověď (shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č.j. 6 A 176/2002-75, www.nssoud.cz, a doc. JUDr. Vladimír Vopálka, CSc., in Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 8. vydání. Praha : C. H. Beck, 2012, str. 392 a předchozí vydání). O takový případ však v souzené věci nešlo.

[16] Žalobce žádal o obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, tj. proto, že *vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly*

nepravdivými. Těmito skutečnostmi mělo být podle žalobce vyplacení doplatku důchodu manželky a to, že nebyly žalobci a jeho manželce vypláceny dávky ve spojení s tím, že žalobci bylo doručeno rozhodnutí o odnětí doplatku na bydlení tzv. fikcí a žalobce byl nemocen a pod vlivem silných léků, kdy nemohl racionálně uvažovat a efektivně se bránit.

[17] Žalovaný tyto skutečnosti neuznal jako důvod pro zahájení obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu a podrobně se vypořádal se všemi námitkami žalobce. Soud se s argumentací žalovaného ztotožnil. Ani jedna z žalobcem uvedených skutečností nezakládala důvod pro obnovu řízení. Vyplacení doplatku důchodu není skutečnost, kterou žalobce nemohl v původním řízení uplatnit. Tvzení, že žalobci a jeho manželce nebyly 11 a 7 měsíců vypláceny dávky, na které měly nárok, žalobce nijak neodůvodnil, nedoložil a neuvedl, jak byl porušen správními orgány zákon. Řízení o doplatku na bydlení je řízení na žádost. Na obecné námitky nemůže správní orgán ani soud konkrétně odpovědět. Nová není ani skutečnost, že žalobce použil doplatek důchodu na úhradu dluhů. Ostatně, sám žalobce v žalobě označuje tyto skutečnosti za „staronové“ a netvrdí nic, z čeho by bylo možné dovodit, že tyto skutečnosti nemohl uplatnit ve správním řízení o odnětí doplatku na bydlení.

[18] Důvody, o kterých se žalobce domníval, že jsou relevantní pro nařízení obnovy řízení, neměly k řízení vztah a navíc nesplňovaly zákonné podmínky skutkových zjištění potřebných pro obnovu řízení, tj. to, že nemohly být uplatněny bez zavinění žalobce ve správním řízení, že by je žalobce neznal nebo nemohl použít. Ani dodržení zákonné lhůty pro podání úspěšné žádosti o obnovu řízení pak nemohlo tyto nedostatky zhojit. Tato subjektivní lhůta je ustanovením § 100 odst. 2 správního řádu stanovena na tři měsíce *ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl*. Žádost žalobce byla doručena správnímu orgánu 27. 7. 2011, přičemž doplatek důchodu byl doplacen manželce žalobce v prosinci 2010. Ke zdravotnímu stavu se vyjádřil lékař žalobce a popřel to, že by žalobce nebyl orientovaný a odpovědný za své činy. Proto i ve zbylé části odůvodnění je napadené rozhodnutí zákonné. Odnětí dávky nezáviselo nikterak na vůli žalobce, a bylo o něm rozhodnuto v důsledku toho, že žalobce přestal být osobou v hmotné nouzi po obdržení doplatku důchodu manželky.

[19] K nařízení obnovy řízení je navíc ještě třeba, aby splnění zákonných podmínek pro nařízení odůvodňovalo jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování – po předběžném posouzení by správní orgán musel dospět k závěru, že na základě nových skutečností nebo důkazů by mohlo být přijato jiné rozhodnutí, ovšem také přijato být po provedené obnově řízení být nemusí (jde o tzv. materiální kritérium, srov. doc. JUDr. Vladimír Vopálka, CSc., in Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 8. vydání. Praha : C. H. Beck, 2012, str. 393). Vzhledem k výše uvedenému nebylo splněno ani toto kritérium.

[20] Z výše uvedených důvodů soud zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou.

[21] Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce byl neúspěšný a žalovaný na ně nemá právo podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

[22] Ustanovenému zástupci soud přiznal odměnu za zastupování za dva úkony právní služby podle § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2012 po 500 Kč, 2× režijní paušál á 300 Kč, tj. celkem 1.600 Kč. K odměně náleží podle § 35 odst. 8 s. ř. s. daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, tj. 336 Kč. Celková odměna činí 1.936 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 28. 5. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně